

gjerne udtale her, at jeg er enig med det ærede Medlem i Haabet om, at vi skulle faae Leilighed til at finde Former, under hvilke vi fra Statens Side kunne være mere retfærdige i Fordelingen mellem Mand og Kvinde af de Midler, der anvendes til Forbedringen af Undervisningen, for at vi kunne sætte Kvinderne i Stand til at faae en saadan Uddannelse, at de kunne erhverve sig en Stilling, der er lige saa god som Mændenes. — Med Hensyn til selve Institutionen fremdrog den ærede sidste Taler (Sagb) nogle almindelige Bemærkninger, i hvis hele Grundtanke jeg er enig med ham. Man kan ikke blæse med Mel i Munden. Naar man vil udvikle denne Sættition og dog modsætte sig Telegramtærens Forhøielse, hvad vi have gjort i Almenhedens Interesse, maa der komme Underbalance. Saa kommer der fra den Valgkreds og saa fra den Ønfte om at faae Linierne udbudede og nye Stationer, og det er ikke blot til alle Byerne og Klækkerne man kommer til at gaa, men til alle Landsbyer, til alle Landets Egne. Det maa gaa videre hermed som med Landpostbudene. At man kan faae Telegrammer besørget til Stedet, kan have langt mere Betydning end 100 Breve Dagen for eller to Dage tidligere. Det kan i visse Tilfælde være en særdeles vigtig Ting for den paagjældende Mand. Der vil komme den Tid, da det vil kræves af Landboerne at komme mere i Betragtning, som Kjøbstadsboerne, ogsaa paa det Omraade. Der vil begjæres nye Linier, nye Stationer, som spredes som et Net over Landet, ved Jernbanestationer og ude omkring, saaledes at der kun bliver en kort Distance mellem hver Station. Da vi begjære en passende Lønning for de Mennesker, der skulle leve der, om end tarveligt, de skulle forestaa Tjenesten med Akkuratess og mange af dem, det maa vi erindre, have en Tjeneste, som næsten Ingen har Anelse om. De have ikke blot 8 eller 10 Timers Tjeneste, men 14—16 Timers Kontortid og ikke lidt at bestille. Der har aldrig været Tale om, om det end nok har været bemærket, at vi ikke maa vente at have Understud ved denne Institution, naar vi ville have Besørgelsen nogenlunde billig og stadig og Institutionen udvidet. Men centralisere vi det, kunne vi ganske vist ikke sige, at Borgerne skulle ikke betale det, at Statskassen skal ikke betale det, men at Telegrafisterne skulle betale det. Det kunne vi ikke sige. Vi maa altsaa efter min Formenting strax overveje, hvad denne Sættition er værd, og hvad de paagjældende Mennesker skulle have, for at de kunne leve. Det maa staa aldeles uafhængig baade af

Finantslovens Positioner om Understud og iøvrigt af, hvilke Udvidelser Linierne skulle have. Det er nu altsaa absolut min Betragtning, thi ellers rette vi Smed for Bager. Med Hensyn til Lønningernes Størrelse vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa den Tankegang, som er gaaet igjennem 20 Aars Arbejde her i Rigsdagen, nemlig den, at vel kunde vi begynde smaat og løst uden Pensionsret med Honorar og med Tillæg og saadant Noget til en Institution, som var i sin Begyndelse, og som man endnu ikke vidste, hvorledes skulde ordne sig til Betjeningen for det hele Samfund; men det har været os klart ved vore Overveielser, og vi have ved Beslutninger i Thinget paa mange Maader vist, at vi komme til at staa over for dette Spørgsmaal, og at naar denne Institution er naaet til et saadant Omfang og en saa almindelig Betydning som nu, kunde den ikke længere leve i interimistiske Tilstande, saa maatte dens Betjening stilles lige med andre Institutioners Betjening, der have en lignende Betydning for Samfundet. Altsaa for saa vidt andre Institutioner gav en vis Del af deres Betjening Pensionsberettigelse, maa denne Institution ogsaa gjøre det og Lønningssforholdene paa lignende Maade efter Tjenestens Omfang og Betydning. Det vil jeg ogsaa gjerne lige over for det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) gjøre opmærksom paa. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem er enig i min Tankegang og har forstaaet den, han har jo for mange Aar siden været med i Lønningssudvalg og har ofte fulgt disse Ting her. Han vil billige, at vi gjennem 20 Aar ere skredne frem til den Betragtning, at naar en Institution har naaet en saadan almindelig Betydning, som den nu har, maatte den ogsaa have en almindelig Ordning efter de Regler, som vi en Gang have i vore Lønningsslove og have lagt til Grund for almene Institutioners Betjening.

Sagb: Jeg maa tilstaa, at jeg blev i høi Grad forbauset over at høre at mine moderate og med alt mulig Forbehold udtalte Bemærkninger om Kvindens Anvendelse til Telegrafstjenesten have kunnet foranledige den sidste ærede Taler til i saa høie Toner at tale om den Uret, som Kvinden led, og den stuyge Mand, som gif igjennem Dømmen og Behandlingen af hende o. s. v. (Berg: Jeg har ikke stgættet til det ærede Medlem). Ja, jeg har ikke været i Stand til at forstaa, om det var mig eller Menneskeslægten i Almindelighed, det ærede Medlem angreb. (Berg: Det var den forværkede Menneskehed i det Hele). Ja, jeg vil kun bemærke, at det, jeg